Lietas Nr. C20472011
Lietas arhīva Nr. CA-0017-17/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2017.gada 1.februārī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja J.Mauliņa
un tiesneses Z.Zaiceva un L.Vēbere
ar sekretāri E.Ansuli

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. E/ prasībā pret /pers. F/ par aizdevuma un aizdevuma lietošanas procentu piedziņu un /pers. F/ pretprasībā par apliecinājuma atzīšanu par spēkā neesošu, sakarā ar /pers. F/ iesniegto apelācijas sūdzību par Liepājas tiesas 2013.gada 24.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

2011.gada 23.novembrī /pers. E/ pilnvarotais pārstāvis /pers. G/ (turpmāk prasītājs) cēlis Liepājas tiesā prasību pret /pers. F/ (turpmāk atbildētājs), lūdzot piedzīt parādu 14 040 LVL un līgumiskos procentus 1333,80 LVL, kā arī visus tiesāšanās izdevumus (lietas 2.-4.lapa).

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar 2009.gada 10.augusta apliecinājumu Nr.10226 (turpmāk apliecinājums), kuru notariāli apstiprinājusi zvērināta notāre Valsts amatpersona, atbildētājs aizņēmies 20 000 EUR, kas uz aizdevuma izsniegšanas dienu pēc Latvijas Bankas noteiktā valūtas kursa bija Ls 14 040. Par aizdevuma lietošanu noteikti procenti 9,5 % apmērā par visu aizdevuma lietošanas termiņu. Aizdevuma atgriešanas termiņš noteikts 24 mēneši - līdz 2011.gada 10.augustam, paredzot, ka atbildētājam katru mēnesi ir jāatmaksā prasītājam 912,50 EUR, kas atbilst Ls 641,30 un nosakot, ka šī ikmēneša summa sevī iekļauj arī nolīgtos procentus par aizdevuma izmantošanu. Kā aizdevuma atmaksas nodrošinājums apliecinājumā iekļauts atbildētājam piederošais nekustamais īpašums – dzīvoklis /adrese/.

Atbildētājs rīkojies negodprātīgi un aizdevumu nav atmaksājis, kā arī līguma darbības laikā atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu, iestājoties aizdevuma atmaksas termiņam, izvairījies no parāda atmaksas. Lai apgrūtinātu aizdevuma summas piedziņu, atbildētājs pēc aizdevuma saņemšanas sev piederošo dzīvokli ir pārrakstījis radiniecei, tā padarot prasības nodrošināšanu par neiespējamu.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1., 1587., 1590., 1732., 1779.pantu.

2011.gada 21.decembrī atbildētājs tiesā iesniedzis paskaidrojumu, kuros norādījis, ka prasību neatzīst (lietas 18.lapa).

2012.gada 4.septembrī atbildētājs /pers. F/Liepājas tiesā iesniedzis pretprasību, lūdzot atzīt par spēkā neesošu no parakstīšanas brīža 2009.gada 10.augusta apliecinājumu Nr.10226 (lietas 27.-28.lapa).

Pretprasībā norādīts, ka 2009.gada 10.augusta apliecinājums parakstīts pēc prasītāja pieprasījuma, kurš esot paskaidrojis, ka šādu dokumentu viņam pieprasa Nīderlandes nodokļu kontroles iestāde.

2009.gada 10.augustā vienpersoniski parakstījis apliecinājumu par 20 000 EUR aizņemšanos no prasītāja, klāt neesot ne pašam prasītājam, ne viņa pārstāvim. Naudu no prasītāja nav saņēmis, līdz ar ko, parakstītais apliecinājums nav atzīstams par aizdevuma līgumu, bet gan par viņa vienpersonisku apsolījumu aizņemties naudu, kuram, saskaņā ar Civillikuma 1536.pantu, nav saistoša spēka un tāpēc atzīstams par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža.

Norāda, ka aizņēmuma līgums esot reāllīgums, un tā noslēgšanas obligāta sastāvdaļa ir naudas vai lietas nodošana, kura konkrētajā gadījumā nav notikusi.

Pretprasība pamatota uz Civillikuma 1943., 1732., 1587., 1536.pantu.

Prasītāja/pers. E/ pilnvarotais pārstāvis /pers. G/ rakstveida paskaidrojumos par pretprasību (lietas 42.-43., 47.-49.lapa) norāda, ka 2009.gada 10.augustā pie zvērinātas notāres Valsts amatpersona atbildētājs esot izsniedzis prasītājam apliecinājumu, kurā ticis fiksēts naudas –20 000 EUR aizņemšanās fakts, fiksējot aizdodamās summas apmēru un atgriešanas termiņu. Līdz ar to, šis apliecinājums kalpojot par pierādījumu tam, ka puses bija vienojušās noslēgt aizdevuma līgumu.

2009.gada augustā atbildētājs griezies pie prasītāja ar lūgumu izsniegt aizdevumu 20 000 EUR apmērā, kas bijis nepieciešams atbildētāja personīgajām vajadzībām. Ņemot vērā, ka starp pusēm uz aizdevuma izsniegšanas brīdi pastāvējušas radniecīgas attiecības, kā arī atbildētājs bijis nodarbināts prasītāja uzņēmumā, prasītājs nolēmis apmierināt atbildētāja lūgumu.

2009.gada 10.augustā pušu starpā panākta vienošanās par visām darījuma būtiskām sastāvdaļām, un prasītājs solījis atbildētājam izsniegt aizdevumu. Savukārt atbildētājs tajā pašā dienā pie notāra parakstījis parādzīmi – apliecinājumu, ka ir aizņēmies no prasītāja 20 000 EUR uz 24 mēnešiem, pielīgstot procentu maksājumu 9,5% apmērā par visu aizņēmuma lietošanas termiņu.

Neraugoties uz apstākli, ka naudas nodošana notikusi dažas dienas vēlāk, pušu starpā tas nav radījis domstarpības, jo atbildētājam nav bijušas ne mazākās šaubas par prasītāja godprātību. 2009.gada augustā prasītājs ar diviem atsevišķiem bankas maksājumiem veicis apliecinājumā norādītās summas iemaksu atbildētāja bankas kontā. Lai vēlreiz apliecinātu pušu starpā notikušo darījumu, 2009.gada 14.augustā puses parakstījušas papildus vienošanos, kurā atkārtoti iekļauts apliecinājumā norādītais teksts, un puses to abpusēji parakstījušas, tādā veidā parādot, ka darījums ir divpusējs un traktējams kā aizdevums uz noteiktu termiņu.

Atbildētāja veiktie aizdevuma summas atmaksas 2009.gada 1.oktobrī 920 EUR un 2009.gada 2.novembrī 920 EUR apmērā norāda uz to, ka

atbildētājs ir atzinis savas parāda saistības pret prasītāju.

Ar Liepājas tiesas 2013.gada 24.aprīļa spriedumu prasība apmierināta daļēji, bet pretprasība noraidīta (lietas 84.-92.lapa).

No /pers. F/ par labu /pers. E/ piedzīts aizdevums Ls 12 045,99, procenti par aizdevuma lietošanu par laika periodu no 2009.gada 26.augusta līdz 2011.gada 26.augustam Ls 1 328,64 un tiesas izdevumi Ls 387,29.

/pers. E/ prasība pret /pers. F/ daļā par aizdevuma Ls 1 939,73 un aizdevuma lietošanas procentu Ls 5,16 piedziņu noraidīta.

Piedzīti no /pers. F/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 7,84.

Tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētājs parakstījis apliecinājumu par aizdevuma 20 000 EUR saņemšanu no prasītāja. Atbildētāja paraksta īstumu apliecinājis zvērināts notārs. Strīds ir par paša aizdevuma summas izsniegšanas faktu kā tādu, jo atbildētājs norāda, ka aizņēmumu no prasītāja nav saņēmis, tika parakstīts tikai apliecinājums par aizdevuma saņemšanu, bet nauda nav tikusi nodota.

Tiesas ieskatā Vienošanās memorands apstiprina, ka puses 2009.gada 14.augustā, apliecinot aizdevuma izsniegšanu atbildētājam, ir vienojušās par pušu banku kontiem, kas tiks izmantoti saistību izpildei – aizdevuma izsniegšanai un tā atmaksai. Bankas informācija par naudas pārskaitījumiem un prasītājam piederošā konta izdruka apliecina, ka prasītājs no pušu vienošanās memorandā norādītā bankas konta uz atbildētāja bankas kontu 2009.gada 13.augustā ir veicis pārskaitījumu 10 000 EUR apmērā, bet 2009.gada 26.augustā 9 900 EUR apmērā.

Tiesa atzinusi par pierādītu apstākli, ka atbildētājs saņēmis no prasītāja aizdevumu 19 900 EUR apmērā, līdz ar to ir konstatējama aizdevuma līgumam kā reāllīgumam nepieciešamā obligātā (būtiskā) sastāvdaļa – naudas nodošana.

Konkrētajā lietā nav nozīmes atbildētāja pārstāvja norādītajam apstāklim, ka apliecinājuma parakstīšanas dienā atbildētājs naudas līdzekļus nesaņēma, un minētais apstāklis pats par sevi neietekmē tiesiska darījuma spēkā esamību.

Tiesa vērsusi uzmanību uz Civillikuma 1473., 1482. pantu, secinājusi, ka Civillikums neparedz, ka aizdevuma līgums jāslēdz rakstveidā. Secīgi atzinusi, ka brīdī, kad atbildētājs parakstīja apliecinājumu, pušu starpā bija panākta vienošanās par tiesiskā darījuma būtiskajām sastāvdaļām, un fakts, ka 2009.gada 13. un 26.augustā ar bankas starpniecību notikusi naudas nodošana, apstiprina starp pusēm nodibinātās no aizdevuma līguma izrietošas tiesiskās attiecības.

Tāpat tiesa izvērtējusi liecinieka /pers. K/ liecības un nonākusi pie secinājuma, ka tās nesatur tādas ziņas, kuras apstiprinātu tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem būtu nozīme lietas izspriešanā. Turklāt liecinieks nevarēja apliecināt, ka /pers. F/ nav aizņēmies naudu no prasītāja, jo nebija tiešais liecinieks aizdevuma tiesisko attiecību nodibināšanai starp pusēm.

Saistību esamību starp pusēm apstiprina lietā esošā bankas konta izdruka, kurā redzams, ka atbildētājs 2009.gada 1.oktobrī, 2.novembrī un 30.novembrī ir veicis trīs ikmēneša maksājumus 920 EUR apmērā /pers. E/, maksājuma mērķī norādot – līgums no 13-08-09, kas atbilst apliecinājumā norādītajām atbildētāja uzņemtajām saistībām. Savukārt, pretēji pierādījumi tiesā netika iesniegti.

Par nepamatotiem tiesa atzinusi atbildētāja pārstāves iebildumus, ka prasītājs, veicot 2009.gada 13. un 26.augustā pārskaitījumus par kopējo summu 19 900 EUR, šos maksājumus ir veicis citu aizdevumu līgumu ietvaros. Tiesa norādījusi uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu un secinājusi, ka atbildētājs, ceļot iebildumus pret prasību un norādot, ka bankas kontu izdrukās norādītie prasītāja pārskaitījumi atbildētājam ir izdarīti citu aizdevuma līgumu ietvaros, nav iesniedzis pierādījumus, kas apstiprinātu, ka starp pusēm ir bijuši noslēgti arī citi aizdevuma līgumi.

Tiesa norādījusi uz Civillikuma 1587.pantu un atzinusi, ka, saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, netika iegūti pierādījumi tam, ka atbildētājs parādu atdevis pilnībā.

Tiesa atzinusi prasītāja prasījumu par aizdevuma pamatsummas piedziņu no atbildētāja par pierādītu un pamatotu daļā par 17 140 EUR (Ls 12 045,99) piedziņu, bet prasību daļā par aizdevuma piedziņu Ls 1 939,73 apmērā noraidāmu kā nepamatotu. Tiesa savu viedokli pamatojusi ar to, ka prasītājs pats ir atzinis, ka atbildētājs divas reizes ir veicis aizdevuma summas atmaksu – 2009.gada 1.oktobrī 920 EUR apmērā un 2009.gada 2.novembrī 920 EUR apmērā. Secināts, ka saskaņā ar prasītāja iesniegto bankas konta izdruku, atbildētājs aizdevuma summas daļēju atmaksu ir veicis arī 2009.gada 30.novembrī 920 EUR apmērā. Līdz ar to, atbilstoši lietā esošajiem pierādījumiem, atbildētājs ir veicis aizdevuma summas daļēju atmaksu, atmaksājot prasītājam aizdevumu 2 760 EUR apmērā, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda Ls 1 939,73, par šādu summu samazināma sākotnēji uzturētā prasība 19 900 EUR.

Tā kā, parakstot apliecinājumu, atbildētājs uzņēmies saistību maksāt prasītājam procentus par aizdevuma izmantošanu 9,5% apmērā par visu aizdevuma termiņu un likums nenosaka procentu apmērā ierobežojumus, tad procenti ir aprēķināti no visas sākotnēji prasītās izsniegtā aizdevuma summas – Ls 14 040, kā vienreizējs aprēķins, nesaistot to ar aizdevuma izmantošanas laiku, tā noteikta uz visu izsniegtā aizdevuma termiņu – 24 mēnešiem. Ņemot vērā, ka aizdevums Ls 13 985,72 pilnā apmērā atbildētājam ir izsniegts 2009.gada 26.augustā, tad procenti par aizdevuma izmantošanu ir aprēķināti par laika posmu no 2009.gada 26.augusta līdz 2011.gada 26.augustam. Tiesa atzinusi par pierādītu un pamatotu lietošanas procentu piedziņu Ls 1 328,64 apmērā, kuru veido 9,5% no faktiski izsniegtās aizdevuma summas, bet prasību daļā par aizdevuma lietošanas procentu piedziņu Ls 5,16 apmērā, par noraidāmu kā nepamatotu.

Tiesa citējusi Civilprocesa likuma 178.panta otro daļu, atzinusi, ka atbildētāja atsevišķi iesniegtajā prasības pieteikumā nav norādīts pamatojums apstākļiem, ka apstrīdēto apliecinājumu viņš būtu parakstījis spaidu vai viltus ietekmē, nedz arī atsaucies uz attiecīgām Civillikuma normām par gribas īstumu.

Tiesa atzinusi, ka ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem – vienošanās memorandu, bankas apliecinājumiem par veiktajiem pārskaitījumiem, prasītāja bankas konta izdruku, ir pierādīts, ka prasītājs ir izsniedzis atbildētājam apliecinājumā norādīto aizdevumu. Tiesa izdarījusi secinājumu, ka prasītājs ir akceptējis atbildētāja izteikto vēlmi saņemt aizdevumu uz apliecinājumā norādītajiem noteikumiem un tāpēc starp prasītāju un atbildētāju noslēgtais aizdevuma līgums (tiesiskais darījums) noslēgts ir tiesīgi, bez juridiskiem defektiem. Pušu tiesiskais darījums, kas noformēts rakstveidā 2009.gada 10.augusta apliecinājumā un ņemot vērā apstākli, ka prasītājs aizdevumu ir izsniedzis, atbilst aizdevuma līguma nosacījumiem civiltiesiskā izpratnē, ir atzīstams par pušu noslēgtu līgumu, kas noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām - notikusi vienošanās par līguma galvenajām jeb būtiskajām sastāvdaļām, līgumslēdzējiem bija zināms gan līguma saturs, gan paša līguma esamība, atbildētājs izteicis gribu noslēgt aizdevuma līgumu, bet prasītājs ir izsniedzis aizdevumu. Šādos apstākļos nav likumiska pamata apliecinājumu atzīt par spēkā neesošu.

Apelācijas sūdzību iesniedzis atbildētājs /pers. F/ pārsūdzot spriedumu prasības apmierinātajā daļā (lietas 94.-95.lapa). Norāda, ka tiesa vienpusēji ir novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus un paskaidrojumus. Tiesas spriedumā izteiktie secinājumi neatbilst lietā esošiem pierādījumiem. Tiesa, taisot spriedumu, nav ņēmusi vērā, ka Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punktā noteiktā kārtībā prasītājs prasību nav grozījis.

Pārkāpjot civilprocesa normas, tiesa spriedumā vērtējusi 2009.gada 14.augustā noslēgto vienošanās memorandu un 2009.gada 13. un 26.augustā veiktos prasītāja pārskaitījumus. No tiesas sprieduma nav saprotams, kad un par kādu summu noslēgtu aizdevuma līgumu tiesa uzliek atbildētājam izpildīt, saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu. Ne tiesas, ne atbildētāja rīcībā nav aizdevuma līgums par 19 900 EUR aizdevumu.

Uzskata, ka ar prasītāja pārstāvja paskaidrojumiem ir pierādīts, ka 2009.gada 10.augustā izsniegtais apliecinājums no prasītāja puses nav izpildīts un tajā dienā aizdevums 20 000 EUR apmērā netika izsniegts. 2009.gada 14.augustā parakstītais memorands nav saistīts ar 2009.gada 10.augusta

apliecinājumu.

Apelātors norādījis, ka pušu starpā tika slēgti vairāki darījumi, gan 2009.gada 13.augustā, gan 2009.gada 14.augustā un vēl citi darījumi. Šo faktu apstiprina prasītāja iesniegtie izraksti no bankas konta, no kura redzams, ka pārskaitījums 10 000 EUR attiecas uz 2009.gada 13.augusta darījumu un pārskaitījums 9 900 EUR uz 2009.gada 14.augusta darījumu.

Uzskata, ka tiesas secinājumi, ka Vienošanās memorands apstiprina, pušu vienošanos par 2009.gada 14.augustā apliecinātā aizdevuma izsniegšanai un atmaksai nepieciešamajiem kontiem, neatbilst Vienošanās memoranda saturam. Vienošanās preambulā un 1.punktā noteikts, ka 2009.gada 14.augustā aizdevējs aizdevis un aizņēmējs ir pieņēmis 20 000 EUR, kas tiks aizņēmējam izmaksāts pa daļām 920 EUR apmērā līdz 2011.gada 31.augustam. Reāli 2009.gada 14.augustā prasītājs šos 20 000 EUR neaizdeva, kas apliecina faktu, ka 13.augusta un 26.augusta pārskaitījumi neattiecas uz Vienošanās memorandu. Tiesa vienošanās saturu vispār nav vērtējusi, nav arī vērtējusi, ka 2009.gada 13.augusta līgums ir pilnīgi cits darījums.

Uzskata, ka tiesa, taisot spriedumu, ir pārkāpusi prasības robežas, nepamatoti grozot prasības priekšmetu un pamatu.

Apelācijas sūdzībai tiek pievienoti jauni pierādījumi – izraksti no bankas konta, kas netika iesniegti pirmās instances tiesā, jo tika uzskatīts, ka tie neattiecas uz prasību.

Ar Kurzemes apgabaltiesas 2013.gada 22.jūlija spriedumu /pers. E/ prasība pret /pers. F/ par aizdevuma un aizdevuma lietošanas procentu piedziņu ir noraidīta. Par šo spriedumu kasācijas sūdzību iesniedzis /pers. E/ pārstāvis /pers. G/ un ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 1.jūlija spriedumu atcelts Kurzemes apgabaltiesas 2013.gada 22.jūlija spriedums, nododot lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā (lietas 141.-145.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējs /pers. F/ uzturēja apelācijas sūdzību, prasību sprieduma pārsūdzētajā daļā neatzina. Paskaidroja, ka aizdevumu nav saņēmis, veiktie maksājumi saskaņā ar bankas izdrukām ir /pers. E/ uzturēšanās izmaksas Latvijā. Norādīja, ka prasītājs regulāri brauca uz Latviju no Maskavas un Holandes, skaitīja /pers. E/ naudu, kā atrunāts investīciju līgumā. Aizdevuma līgumā norādīti dažādi izpildes datumi, 13.augusta atsauce par 10 000 EUR, samaksa veikta Investīciju līguma ietvaros. Nenoliedza, ka no /pers. E/ savā kontā 2009.gadā saņēmis 19 900 EUR. Paskaidroja, ka SIA "/nosaukums M/ L" 100% kapitāldaļu turētāja /pers. N/ ir atbildētāja mammas māsa un prasītāja sievasmāte, atbildētājs 2009.gadā bija valdes priekšsēdētājs, bet firmas īstenais īpašnieks un patiesā labuma guvējs kopš dibināšanas ir /pers. E/. Norādīja, ka 2009.gadā uzņēmumam atkal nebija naudas, tā bizness nebija veiksmīgs un pilnībā atkarīgs no /pers. E/ naudas. Paskaidroja, ka naudas iepludināšanai /pers. E/ izvēlējās maksāt atbildētājam, jo, nebūdams Holandes pilsonis, atsaucās uz to, ka viņu ļoti rūpīgi pēta Holandes nodokļu administrācija. Norādīja, ka no 19 900 EUR 15 150 EUR pārskaitīja sabiedrības kontā, pārējo naudu samaksāja darba algās ar kases orderi. Uzņēmuma atpakaļ atdoto naudu izmantoja saimnieciskām vajadzībām. Paskaidroja, ka 2009.gada uzrakstītajā dokumentā ir uzrakstīts viens, bet patiesi bija gribēts, kas cits – investīcijas uzņēmumam.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītāja /pers. E/ pārstāvis /pers. G/ uzturēja prasību sprieduma pārsūdzētajā daļā par pamatparāda 17 140 EUR un aizdevuma lietošanas procentu 1 890,50 EUR piedziņu, bet apelācijas sūdzību uzskatīja par nepamatotu. No rakstveida paskaidrojumiem, kas pievienoti civillietai saskaņā ar Civilprocesa likuma 166.panta nosacījumiem secināms, ka prasītāja ieskatā atbildētājs maldina tiesu, norādot uz citiem pušu darījumiem, jo lietā nav pierādījumi, ka pušu starpā būtu noticuši citi līdzīgi darījumi. Paskaidroja, ka prasītājs pilnībā piekrīt un pievienojas Liepājas tiesas spriedumā norādītajiem motīviem, lietas apstākļu izklāstam, uzskata, to par taisnīgu, pareizu strīda noregulējumu. Norādīja, ka atbildētāja trīs veiktie maksājumi 2009.gadā, kaut arī ar nepareizi norādītu vienošanās datumu maksājuma mērķī, atbilst 2009.gada 10.augusta apliecinājumā un 2009.gada 14.augusta vienošanās uzņemtajām saistībām. Uzskata, ka 2009.gada 10.augusta apliecinājums un 2009.gada 14.augusta vienošanās memorands pierāda, ka pušu starpā noslēgts aizdevuma līgums. Paskaidroja, ka iesniegtās bankas konta izdrukas nepārprotami pierāda aizdevuma nodošanas faktu atbildētājam, kas pēdējam rada pretpienākumu aizdevuma summu atdot, bet visi blakus nosacījumi ir norādīti 2009.gada 10.augusta apliecinājumā un 2009.gada 14.augusta Vienošanās memorandā. Norādīja, ka ar Liepājas tiesas spēkā stājušos spriedumu daļā ir pierādīts, ka pušu starpā ticis noslēgts aizdevuma līgums, prasītājs izsniedzis atbildētājam aizdevumu 19 900 EUR. Vērsa uzmanību uz Civillikuma 1473. un 1482.pantu un paskaidroja, ka Vienošanās memorands vērtējams kā rakstveida pierādījums aizdevuma līguma noslēgšanas faktam. Paskaidroja, ka puses drīkstēja vienoties par darījuma būtiskām sastāvdaļām arī iepriekš, taču pats darījums ir uzskatāms par notikušu brīdī, kad atbildētājs saņēma naudu. Papildus pārstāvis vērsa uzmanību, ka prasītāja pievienotie rakstveida pierādījumi liecina par vienu darījumu, kas ir prasības pamatā. Īpaši uzsvēra, ka Civillietu departaments spriedumā ir akcentējis, ka aizdevuma darījums ir pierādīts, summas nodošanas fakts arī pierādīts, Civillikuma 1934.pantā norādītās aizdevuma darījuma būtiskās sastāvdaļas ir konstatētas, tiesas spriedums par darījuma atzīšanu ir stājies spēkā, līdz ar to tas jāņem vērā.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija pārbaudījusi pierādījumus, noklausījusies pušu paskaidrojumus, kā arī izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, uzskata, ka prasība pārsūdzētajā daļā ir pamatota un apmierināma daļēji.

Ar Liepājas tiesas 2013.gada 24.aprīļa spriedumu /pers. E/ prasība daļā par aizdevuma 2 759,99 EUR (Ls 1 939,73) un aizdevuma lietošanas procentu 2,22 EUR (Ls 5,16) piedziņu no /pers. F/ un /pers. F/ pretprasība par apliecinājuma atzīšanu par spēkā neesošu ir noraidīta. Spriedums šajā daļā nav pārsūdzēts un ir stājies spēkā.

Tādējādi apelācijas instances tiesai ir jāizskata tikai prasība pret /pers. F/ par aizdevuma 17 140 EUR (Ls 12 045,99) un aizdevuma lietošanas procentu no 2009.gada 26.augusta līdz 2011.gada 26.augustam 1 890,50 EUR (Ls 1 328,64) piedziņu.

Savu viedokli tiesu kolēģija pamato uz turpmāk minētiem argumentiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības, sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Savukārt Civilprocesa likuma 430.panta trešā daļa nosaka, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Kasācijas instances tiesa vairākkārt (*sk., piemēram, Senāta 2013.gada 20.decembra spriedumu lietā Nr.SKC-234, Civillietu departamenta 2014.gada 16.maija spriedumu lietā Nr.SKC-62*) ir norādījusi, ka apelācijas instances tiesai, izskatot lietu no jauna, pēc tās sprieduma atcelšanas kasācijas kārtībā, līdztekus Civilprocesa likuma 426.pantā noteiktajam ir saistoši arī kasācijas instances tiesas norādījumi: 1) likuma tulkojums, kas izteikts kasācijas instances tiesas spriedumā, ir obligāts tiesai, kas izskata šo lietu no jauna (*Civilprocesa likuma 476.panta pirmā daļa*); 2) lieta

jāizspriež tikai tādā tvērumā un uz to faktisko lietas apstākļu pamata, no kuriem Senāts, ievērojot lietas izskatīšanas robežas kasācijas instancē (*Civilprocesa likuma 473.panta pirmā daļa*), bija vadījies savā pirmajā spriedumā un kuras robežas Senāts arī noteicis attiecīgai zemākai instancei lietu izspriest no jauna. Respektīvi, pat gadījumā, ja apelācijas instances tiesas spriedums tiek atcelts pilnībā materiālo tiesību normas pārkāpuma dēļ, visas agrākās procesuālās darbības un viss pierādīšanas materiāls paliek spēkā (ja Senāts šo materiālu nav „diskreditējis"), t.i., otrajai instancei jāizspriež lieta no jauna pēc būtības, ņemot vērā Senāta norādījumus par materiālo tiesību normu piemērošanu un rīkojoties pēc šiem pierādījumiem. Savukārt, ja spriedums atcelts procesuālo tiesību normu pārkāpuma dēļ, tad, izpildot kasācijas instances tiesas norādījumus, jāveic attiecīgās procesuālās darbības, kas tika atzītas par kasācijas iemeslu (*sk. sal. Bukovskis V. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga. Autora izdevums, 1933, 475., 476.lpp.*).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 192.pantam tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97.panta prasībām tiesa lietas apstākļus noskaidro pēc tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem un novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem. Tiesību doktrīnā norādīts, ka (..) pierādījumi jāvērtē kopumā, nevis izolēti (..), jānosaka pierādījumu nozīmība saistībā ar lietā nosakāmiem apstākļiem un faktiem, (..) jāizdara secinājums par pierādījumu pietiekamību (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna vispārējā zinātniskā redakcijā.- Rīga: Tiesu namu aģentūra. 2006., 183.lpp.)*. Minētās tiesību normas nepiešķir tiesai tiesības nepārbaudīt un nevērtēt lietā esošos pierādījumus. Tāpat ir ņemami vērā Civilprocesa likuma 10. un 93.panta nosacījumi.

Latvijas Republikas Satversmes 92.pants nosaka, ka ikvienai personai ir tiesības uz taisnīgu tiesu, arī likuma „Par tiesu varu" 3.panta otrajā daļā garantētas personas tiesības uz lietas izskatīšanu, ievērojot visas taisnīguma prasības. Tādējādi taisnīgums atzīstams par vienu no svarīgākajiem tiesvedības principiem (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 176.lpp.*). Turklāt civilprocesā blakus daudzkārt pieminētajām personas tiesībām uz taisnīgu tiesu (Satversmes 92.p.) pastāv sacīkstes princips, kurš liedz atsaukties vēlāk uz pierādījumiem, kuri varēja tikt, bet netika iesniegti terminā (*sk. CIVILPROCESA LIKUMA KOMENTĀRI. I daļa (1.-28.nodaļa). Sagatavojis Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2011, 259.lpp.*).

Tiesas kolēģijas ieskatā nepamatota ir apelātora norāde par to, ka prasītājs, atbilstoši Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punktam nav grozījis prasību, tās pamatu. No 2013.gada 6.februārī Liepājas tiesā saņemtā prasītāja pārstāvja iesnieguma ar pielikumiem secināms, ka kā prasības pamats norādīts arī 2009.gada 14.augusta Vienošanās memorands (lietas 50.-52., 53.-55.lapa). Līdz ar to tiesas kolēģijai ir jāvērtē 2009.gada 10.augusta apliecinājums (lietas 9.-10., 11.-13.lapa) kopsakarā ar 2009.gada 14.augusta Vienošanās memorandu un apelātora vēlāk iesniegtajiem dokumentiem (lietas 180.-193.lapa), lai izvērtētu pierādījumu pietiekamību /pers. F/ tiesas sēdē norādītajam par to, ka 2009.gada uzrakstītajā dokumentā par aizdevumu apelātoram patiesībā ir bijis cits darījums - investīcijas uzņēmumam.

Pirmās instances tiesas spriedumā ir atzīti par pierādītiem Civillikuma 1934.panta tiesisko sastāvu veidojošie apstākļi, proti, 2009.gada 10.augusta apliecinājumā norādītā aizdevuma izsniegšanas fakts, vienlaikus noraidīta atbildētāja pretprasība atzīt šo apliecinājumu par spēkā neesošu, tostarp noraidīti argumenti par aizdevuma nesaņemšanu ar atsauci uz Civillikuma 1934.pantu. Kā jau iepriekš spriedumā norādīts, spriedumu pretprasības noraidītajā daļā /pers. F/ nepārsūdzēja, un tas stājies spēkā. Tā kā apelācijas instances tiesas sēdē /pers. F/ nenoliedza, ka no prasītāja savā kontā saņēmis 19 900 EUR, tad tiesas kolēģijai ir jāņem vērā Liepājas tiesas spriedumā izteiktie argumenti.

Civillikums neparedz, ka aizdevumam jābūt nodotam pirms vai līguma noslēgšanas brīdī. Aizdevuma līgums ir reāllīgums un kā reāllīgums tas atzīstams par noslēgtu ar naudas vai lietas nodošanas brīdi. Aizdodamā summa uzskatāma par saņemtu arī tad, kad tā ieskaitīta aizņēmēja kontā (*sk. Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Otrais izdevums. Mans īpašums.*

Rīga, 2000, 382.lpp.). Lietā netiek apstrīdēts 19 900 EUR saņemšanas fakts, līdz ar to par nepamatotiem tiesas kolēģija atzīst apelātora iebildumus par to, ka no Liepājas tiesas sprieduma nav saprotams kad un par kādu summu noslēgtu aizdevuma līgumu tiesa uzliek /pers. F/ izpildīt. Savukārt šajā lietā ir noskaidrojams, vai ar Civilprocesa likumā noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem apstiprinās /pers. F/ norādītais par saņemtā aizdevuma patieso mērķi.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. E/ un /pers. F/ parakstījuši Vienošanās memorandu (lietas 50.-52., 53.-55.lapa), ka 2009.gada 14.augustā aizdevējs izsniedza aizņēmējam aizdevumu, vienojoties, ka aizdevējs ir aizdevis un aizņēmējs pieņēmis aizdevumu 20 000 EUR, kas aizņēmējam izmaksāts pa daļām, līdz 2011.gada 31.augustam, katru mēnesi 912,50 EUR, paredzot ka par aizdevumu maksājami procenti ar likmi 9,5 % gadā, un pirmā pamatsummas un procentu maksājuma termiņš ir 2009.gada 5.oktobris.

Vērtējot iepriekš minētā memoranda saturu kopsakarā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu, tiesas kolēģija atzīst, ka šajā memorandā norādītais par aizdevuma izsniegšanas datumu un atmaksas kārtību ir pretrunīgs. Taču, vērtējot šo memorandu kopsakarā ar 2009.gada 10.augusta apliecinājumu (lietas 9.-10., 11.-13.lapa) tiesas kolēģija nonāk pie secinājuma, ka puses ir vienojušās par aizdevuma izsniegšanu pa daļām līdz 2011.gada 31.augustam, un attiecīgi atbildētājs, sākot ar 2009.gada 5.oktobri sāk atmaksāt pamatsummas un procentu maksājumu, kas noteikts 912,50 EUR apmērā. Turklāt Vienošanās memorandā puses ir pielīgušas banku kontus pārskaitījumu veikšanai. Līdz ar to par nepamatotiem tiesas kolēģija atzīst apelātora iebildumus, ka prasītāja veiktie pārskaitījumi 2009.gada 13. un 26.augustā attiecīgi 10 000 EUR un 9 900 EUR apmērā (lietas 57., 58., 59., 60.-61., 189.lapa) nav atzīstami par aizdevumu, kas izsniegts /pers. F/, pamatojoties uz 2009.gada 10.augusta apliecinājumu un 2009.gada 14.augusta Vienošanās memorandu. Faktam, ka 2009.gada 14.augusta Vienošanās memorandam iztrūkst 4.punkta, tiesas kolēģijas ieskatā nav nozīmes šī strīda izšķiršanā.

Savu argumentu par to, ka prasītājs atbildētājam pārskaitījis 19 900 EUR kā investīcijas uzņēmumam SIA "/nosaukums M/ L", pierādīšanai /pers. F/ ir iesniedzis 2009.gada 13.augusta Investīciju līgumu (lietas 180.-182., 183.lapa), 2009.gada 12.augusta Aizdevuma līgumu (lietas 184.lapa), Lursoft izziņu par SIA "/nosaukums M/ L" (lietas 185.-187.lapa), /pers. F/ konta informāciju par 2009.gadu (lietas 188., 189.lapa), četrus maksājuma uzdevumus (lietas 190.-193.lapa).

Lursoft izziņa par SIA "/nosaukums M/ L" (lietas 185.-187.lapa) apstiprina, ka /pers. F/ no 2004.gada 6.oktobra līdz 2010.gada 14.septembrim bija minētās sabiedrības valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt atsevišķi, bet vienīgā sabiedrības dalībniece strīdus periodā bija /pers. AA/, kuras radniecība ar pusēm netika noliegta.

No 2009.gada 13.augusta Investīciju līguma (lietas 180.-182., 183.lapa) redzams, ka /pers. E/ kā investors un /pers. F/ kā kompānijas SIA "/nosaukums M/ L" pārstāvis vienojušies par to, ka investors pārskaita investīcijas 10 000 EUR kompānijai, kas tiek ieskaitīti pārstāvja direktora kontā. Savukārt pārstāvis apņemas pārskaitīt iepriekš minēto summu kompānijas bankas kontā kā aizdevumu kompānijai no kompānijas pārstāvja. Tāpat investors ir apņēmies pārskaitīt citu investīcijas daļu 9 900 EUR kompānijas pārstāvja bankas kontā, balstoties uz citu līgumu. Pielīgts, ka kopējā investīciju summa ir 19 900 EUR, tā tiek pārskaitīta līdz 2009.gada 31.decembrim, visas investīcijas ir jāieskaita kompānijas bankas kontā, kā kompānijas pārstāvja aizdevums kompānijai. Puses līgumā pielīgušas, ka kompānijas pārstāvis sedz investora ceļošanas un uzturēšanās izdevumus, kas var rasties investoram viņa vizītes laikā Latvijas Republikā, šie izdevumi nedrīkst būt lielāki par 920 EUR mēnesī. No minētā līguma 6.punkta secināms, ka tas ir spēkā līdz tam brīdim, kad investīciju pilna summa saskaņā ar šo līgumu tiek pārskaitīta vai arī līdz 2009.gada 31.decembrim.

No 2009.gada 12.augusta Aizdevuma līguma (lietas 184.lapa) redzams, ka /pers. F/ kā aizdevējs un SIA "/nosaukums M/ L" kā aizņēmējs

/pers. F/ personā vienojušies par to, ka aizdevējs aizdod aizņēmējam 19 900 EUR. Noteikts, ka aizdevuma pilnas atmaksas laiks ir 2010.gada 12.maijs, procentu likme uz visu atmaksas laiku 5%. Norādīts, ka aizņēmējs maksājumus šī līguma ietvaros ieskaita aizdevēja kontā, bet izmaksu kavējuma vairāk par diviem mēnešiem pēc kārtas gadījumā, aizdevējam ir tiesības pārņemt privātīpašumā un rīkoties pēc saviem ieskatiem ar visām aizņēmēja iekārtām, kuras atrodas aizņēmēja ražotnē.

Savukārt no /pers. F/ konta informācijas par 2009.gadu (lietas 188.lapa) secināms, ka no 2009.gada 13.augusta līdz 2009.gada 18.septembrim SIA "/nosaukums M/ L" kontā saskaņā ar 2009.gada 12.augusta Aizdevuma līgumu ieskaitīti 12 845 EUR, pierādījumi par starpības (19 900 EUR - 12 845 EUR) izlietojumu likumā noteiktā kārtībā tiesā nav iesniegti. Minētā konta informācija arī apliecina, ka sabiedrība, atdodot aizdevumu, /pers. F/ ir pārskaitījusi 570 EUR.

2009.gada 13.augusta Investīciju līgums un 2009.gada 12.augusta Aizdevuma līgums tiesas kolēģijas ieskatā ir atzīstami par savstarpēji pretrunīgiem. Ja /pers. E/, kā to norādījis apelātors, uzskatāms par SIA "/nosaukums M/ L" investoru, tad ir pamats apšaubīt, ka prasītājs būtu akceptējis /pers. F/ vēlmi nopelnīt uz izsniegtā aizdevuma rēķina (Aizdevuma līguma 4.punkts). Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka sabiedrības atmaksāto naudu /pers. F/ izmantojis SIA "/nosaukums M/ L" saimnieciskām vajadzībām, kā to norādīja tiesas sēdē.

No pierādījumiem lietā (lietas 14.lapa) redzams, ka jau 2011.gada 15.februārī atbildētājs prasītāja pārstāvim norādījis, ka savus iebildumus var pierādīt ar lieciniekiem un rakstveida pierādījumiem. No Liepājas tiesā nopratinātā lecinieka /pers. K/ liecības (lietas 76.-77.lapa) secināms, ka liecinieks visu informāciju par aizdevuma līguma slēgšanu un naudas iepludināšanu uzņēmumā SIA "/nosaukums M/ L" ieguvis no /pers. F/, pats liecinieks nav bijis klāt, kad puses nodibinājušas aizdevuma tiesiskās attiecības. Līdz ar to tiesas kolēģijas ieskatā minētās liecības nav attiecināmas uz celtās prasības priekšmetu un pamatu.

Tiesas kolēģija apskatījusi /pers. E/ parakstus, kas atrodami prasītāja pases kopijā (lietas 164.lapa) un 2009.gada 13.augusta Investīciju līguma angliskajā versijā (lietas 180.-182.lapa) atzīst to vizuālās atšķirības. Taču tā kā tiesas kolēģija secinājusi, ka 19 900 EUR izsniegti, pamatojoties uz 2009.gada 10.augusta apliecinājumu un 2009.gada 14.augusta Vienošanās memorandu, tad nesaskatīja pamatu atlikt lietas izskatīšanu ekspertīzes nozīmēšanai lietā. Turklāt tiesas kolēģijas ieskatā atbildētājam bija gan pienākums, gan tiesības pamatot savus iebildumus, skatot lietu pēc būtības pirmās instances tiesā.

Ņemot vērā iepriekš norādīto tiesas kolēģija secina, ka no /pers. F/ apelācijas instances tiesā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem nav pierādīts atbildētāja apgalvojums, ka īstenais īpašnieks un patiesā labuma guvējs kopš SIA "/nosaukums M/ L" dibināšanas ir prasītājs /pers. E/ un, ka atbildētāja /pers. F/ bankas konts ir izmantots, lai minētajai sabiedrībai piesaistītu investīcijas, un atbildētājs nekādu aizdevumu no prasītāja nav saņēmis.

Civilprocesa teorijā un tiesu praksē atzīts, ka „tiesa nav saistīta ar prāvnieku atsaukšanos uz kādu likumu vai prāvnieku priekšā likto likuma iztulkošanu. Pat tas apstāklis, ka viena puse neapstrīd pretējās puses atsaukšanos uz nepareizu likumu, nevar būt tiesai par pamatu šo likumu piemērot, ja tādu piemērošanu neattaisno lietas faktiskie apstākļi. Arī prāvnieku izdarīta savstarpējo juridisko attiecību kvalifikācija nav saistoša tiesai" (*V.Bukovskis. Civilprocesa mācības grāmata. - Rīga. Autora izdevums, 1933.g.*).

Tiesai jātaisa spriedums tikai par likumā noteiktā kārtībā pieteiktajiem prasījumiem. Savukārt, apspriežot iebildumus pret prasību, apelācijas vai kasācijas sūdzības motīvus u.c. tiesa nav saistīta ar attiecīgajos procesuālajos dokumentos norādītajām tiesību normām (*Civilprocesa likuma komentāri I daļa. - Autoru kolektīvs Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. TNA, 2011.g.; 412. un 414. lpp.*)

Atbilstoši minētajam tiesas kolēģija atzīst, ka tas apstāklis, ka pirmās instances tiesa spriedumu pamatojusi ar tiesību normām, uz kurām nav atsaucies prasītājs, nav uzskatāms par Civilprocesa likuma 192.panta pārkāpumu. Novērtējot pierādījumus lietā tiesas kolēģija atzīst, ka Liepājas tiesas spriedumā nav pārkāptas prasības robežas, nav arī grozīts prasības priekšmets un pamats.

Prasītāja pārstāvis apelācijas instances tiesas sēdē uzturēja prasību par aizdevuma pamatparādu 17 140 EUR. No atbildētāja iesniegtajiem pierādījumiem secināms, ka viņš aizdevuma atmaksu veicis ne tikai trīs maksājumos, par ko prasības summu spriedumā samazinājusi jau Liepājas tiesa, bet arī 2009.gada 30.decembrī (lietas 190.lapa). Tā kā maksājuma dokumentā nav izdalīta pamatparādu un procentu summa atsevišķi, tad tiesas kolēģija atzīst, ka par samaksāto summu samazināms pamatparāds, un no atbildētāja prasītāja labā piedzenams pamatparāds 16 220 EUR. Tā kā apliecinājumā un vienošanās memorandā ir pielīgti procenti par aizdevuma izmantošanu 9,5% apmērā no izsniegtā aizdevuma par visu aizdevuma termiņu, tad tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt, ka saskaņā ar Civillikuma 1946., 1753., 1756.pantu no /pers. F/ par labu /pers. E/ piedzenami aizdevuma lietošanas procenti no 2009.gada 26.augusta līdz 2011.gada 26.augustam 1 890,50 EUR.

Līdz ar to no atbildētāja prasītāja labā piedzenams iepriekš norādītais pamatparāds un aizdevuma lietošanas procenti.

Pirmās instances tiesa spriedumā piemērojusi faktiskajiem apstākļiem atbilstošas procesuālo un materiālo tiesību normas, apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nevar būt pamatā pretēju secinājumu izdarīšanai.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus (valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi).

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu 591,91 EUR (lietas 6.lapa), samaksājis tiesas izdevumus 4,70 EUR (lietas 5.lapa).

Tā kā prasījums apmierināts daļēji, tad no atbildētāja par labu prasītājam tiesas izdevumi piedzenami proporcionāli: 490,04 EUR (kas aprēķināta sekojoši: prasības summa ir 21 874,95 EUR jeb 100%; apmierinātā prasības summa ir 18 110,50 EUR, kas ir x; x = 18 110,50 EUR x 100/21 874,95 EUR = 82,79%; 82,79% no 591,91 EUR) = 490,04 EUR)); tiesas izdevumi 3,89 EUR (kas aprēķināta sekojoši 82,79% no 4,70 EUR), pavisam kopā 493,93 EUR.

No lietas materiāliem (lietas uzziņas lapa, lietas 92., 123.lapa) secināms, ka lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu pirmās instances tiesā 11,16 EUR un apelācijas instances tiesā 7,31 EUR apmērā, kopā 18,47 EUR, kas, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.pantam, piedzenami no /pers. F/ par labu valstij.

Tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa 204.[1] pantu, atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, kas skaitāms no šī sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 194., 204.[1], 430., 432. un 434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. E/ prasību pret /pers. F/ par aizdevuma un aizdevuma lietošanas procentu piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. E/ (/pers. E/), bez personas koda, aizdevumu 16 220 EUR (sešpadsmit tūkstoši divi simti divdesmit *euro)*, aizdevuma lietošanas procentus no 2009.gada 26.augusta līdz 2011.gada 26.augustam 1 890,50 EUR (viens tūkstotis astoņi simti deviņdesmit *euro* un 50 *centi*) un tiesas izdevumus 493,93 EUR (četri simti deviņdesmit trīs *euro* un 93 *centi*).

/pers. E/ prasību pret /pers. F/ daļā par aizdevuma 920 EUR piedziņu noraidīt.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu 18,47 EUR (astoņpadsmit *euro* un 47 *centi*), kas jāsamaksā Tiesu administrācijai, NMR 90001672316, BIC kods TRELLV22 kontā Nr.LV51TREL2190458019000.

Noteikt termiņu /pers. F/ sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums - 2016.gada 15.februāris.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā trīsdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Faktiskais pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2017.gada 21.februāris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese J.Mauliņa

Tiesnese Z.Zaiceva

Tiesnese L.Vēbere